

מחוץ לאולם הספורט, קול גברי נשמע. לקול התלווה הד כבד של רמקול. המאמן יישב על כיסא נצרים ופניו מול קיר אבן ירושלמית. נתן הוראות לתרגילי התעמלות ברמקול שהחזיק בידיו. תוך כדי כך הכתיב את הקצב: אחת-שתיים-שלוש-ארבע...

בפתח אולם הספורט ניצבה עלמה חסודה עם כובע גבוה, כעין תרבוש- חריג על פניה הדקות והעדינות. הכיסא שלה הוצב בנקודה בה תוכל לראות את המתרחש בתוך האולם עצמו, ובתזוזת פנים קלה, גם לראות את המאמן המתרגל. תפקיד הבחורה היה להיות המתאמת בין הילדות המתעמלות למאמן. להורות בתנועת יד למאמן אם יש צורך להפסיק את התרגיל ולוודא שהכול מתנהל כשורה עם הבנות באולם. זה היה ניסיון ראשון בהעסקת גבר צעיר וחילוני כמורה בבית הספר.

שיעור הספורט התנהל על מי-מנחות לאחר חבלי לידה קלים. באולם נכחו כעשרים בנות, בנות 10 עד 11. המאמן החל בתרגילים קלים ובטוחים והבחורה המקשרת נענה את ראשה בקצב לאישור.

בגמר השיעור התקרבה הבחורה למאמן ואמרה: אתה מאמן נפלא- רכש נהדר לבית הספר- אפילו שאתה לא משלנו. המאמנת הקודמת הייתה כישלון.

הבחור הנהן ואמר: שמח לשמוע- לומד איך להתנהל בסביבות אימון שונות. חייך בביישנות והיא החזירה חיוך. אמרה- יש לנו עוד שעה לשיעור הבא, לחדר המורים נאסר עליך בשלב זה להיכנס- כולן שם נשים. בוא נצא לבית הקפה הסמוך.

מותר?- הוא לא היה בטוח.

אני אפקח עליך, אשאל מאוחר יותר את המנהלת מה מותר ומה אסור- והוסיפה – בוא, חבר.

בבית הקפה לא הירבו לשוחח. אמרה שהיא נשואה בעזרת השם, לצערה ללא ילדים. והוא סיפר שפוטר מהמוסד האחרון שלימד בגלל שהתערב במה שאסרו עליו. מקווה שלמדתי לקח- אמר. היה במבוכה וגמגום: זקוק לכל שקל- אני בודד בארץ.

היא חייכה בעצבות: תתפלא גם אני בוזדה, זה קורה לפעמים אפילו בחברת בעלי ואז זה נורא.

גם רמזה שהמאמנת הקודמת פוטרה משום שהייתה חביבה יתר על המידה על הבנות המתבגרות. שימשה דוגמא לא נאותה- ולא הרחיבה מעבר לכך.

סיימו לשתות והיא שילמה למלצרית למרות מחאת המאמן.

השיעור הבא התנהל נפלא. תרגילי ספורט לבנות 13 עד 14. ניכר שיש התאמה בין שני המבוגרים. המתאמת התרגלה לשיטת האימון שלו, שעשה אך טוב לילדות המתעמלות. הבנות היו לבושות מכף רגל עד ראש, למרות השרב שהשתולל בחוץ. הן אהבו את תרגילי ההתעמלות אולי בשל השלט הגדול שבכניסה לאולם:

בעזרת השם יתברך- נפש בריאה בגוף בריא.

פתאום שמעה המתאמת צעקות והבחינה שמשהו קורה לאחת המתעמלות. נערה הייתה שרועה על הפרקט וסביבה כרעו כמה מחברותיה. היא סימנה למאמן להפסיק מיד את התרגיל ורצה פנימה. הילדה התקשתה לנשום- ניסתה

בכל כוחה לשאוב אוויר לגופה.

המתאמת צעקה למאמן- מצב חירום- בוא מהר!-מהר!-מהר- לעזור!

הבחור היסס ולבסוף צעק לעברה: לא!- ובלחש הוסיף: הפעם אני רוצה לשמור על המשרה.

לא עזרו התחנונים ובכיה של המתאמת. המאמן רץ בהתרגשות קדימה-אחורה ובתוך כך שינן בקול רם: לא-לא-לא

שוב! הכול יסתדר בעזרת השם!